

Ondřej Zmeškal: Zamilované SMS

Používání mobilu bylo pro mě celý život samozřejmostí. Nestačilo mi telefonovat a psát SMS. Telefon jsem používal na fotografování, pořizování videí, surfování po internetu, k poslechu hudby, hraní her a ovládání aplikací. Využíval jsem všechny jeho funkce. Ale před dvěma lety nastal zlom. Přišel jsem o zrak a v tu chvíli se vše změnilo.

Musel jsem se obracet na ostatní, aby mi přečetli, kdo mi píše a co. Když mi někdo volal, hovor jsem přijal, aniž bych věděl, kdo mé číslo vytočil. Můj názor se změnil, nařikal jsem: „K čertu se všemi aplikacemi, co bych teď dal za to, kdybych mohl normálně telefonovat a psát zprávy“. Nejvíce mě mrzelo, že jsem si nemohl psát zamilované SMS se svojí milou. Zavolat někomu jsem se dokázal naučit i na neozvučeném mobilu, ale musel jsem znát nazpaměť telefonní číslo dotyčné osoby. Po pár neúspěšných ťuknutích vedle jsem přece jenom zvládl vytočit správné číslice.

Poté, co jsem se dozvěděl, že nějaký ozvučený mobil existuje, jsem si řekl, že ho musím mít. Po domluvě a objednání jsem netrpělivě čekal na balíček. Už je to tady – slyším zvonek a po otevření dveří mi listonoška oznamuje: „Nesu vám balík“. Rychle jsem roztrhal obal. Srdce mně silně bušilo, když jsem telefon držel v ruce. Po uvedení do provozu jsem zkoušel ovládání. Nejdříve jsem si nemohl zvyknout na ozvučení. „Stiskněte to a zas támhleto“. No zkrátka šla mě hlava kolem. Po zdokonalení obsluhy mobilu jsem začal psát první SMS a odeslal jsem ji, víte komu? „Správně, své milé“. Teď už můžu psát a volat komu chci a nemusím nikoho obtěžovat. Navíc můj nový mobil dokáže rozeznat barvy. Vyfotím například tričko a mobilní hlas mi poví jeho barvu. Mám možnost volby a mohu se rozhodovat.

Nejlepší na tom je, že jsem zas o krok dál k samostatnosti. Zvětšuje se moje nezávislost a to mě těší ze všeho nejvíce.